«Tâuna (veba hastalığına) yakalanmış bir kul, başına gelene sabrederek ve ecrini Allah’tan bekleyerek bulunduğu yerde ikâmete devam eder ve başına ancak Allah ne takdir etmişse onun geleceğini bilirse, kendisine şehit sevabı gibi sevap verilir.»

Âişe -radıyallahu anhâ-’dan rivâyet edildiğine göre, kendisi Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’e tâun (vebâ) hastalığını sormuş, O da şöyle buyurmuştur: «Tâun (Veba) hastalığı, Allah Teâlâ’nın dilediği kimseleri kendisiyle cezalandırdığı bir çeşit azaptır. Allah onu mü’minler için rahmet kıldı. Bu sebeple tâuna yakalanmış bir kul, başına gelene sabrederek ve ecrini Allah’tan bekleyerek bulunduğu yerde ikâmete devam eder ve başına, ancak Allah ne takdir etmişse onun geleceğini bilirse, kendisine şehit sevabı gibi sevap verilir.»

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Âişe -radıyallahu anha-'nın rivayet ettiği bu hadiste, kendisi Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’e tâun (vebâ) hastalığını sormuş, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, tâun hastalığının, Allah Teâlâ’nın dilediği kimseleri kendisiyle cezalandırdığı bir çeşit azap olduğunu haber vermiştir. İster bu tâun hastalığı belirli olsun, isterse de kolera veya başka bir çeşidi gibi genel bir veba olsun fark etmez. Bu tâun hastalığı, Allah -Azze ve Celle-'nin gönderdiği bir azaptır. Ancak müminin yaşadığı yere isabet ettiğinde ecrini Allah'tan bekleyerek sabreder, başına ancak Allah ne takdir etmişse onun geleceğini bilirse, Allah Teâlâ ona, şehit sevabı verir. Abdurrahman b. Avf -radıyallahu anh-'dan rivayet edilen sahih bir hadiste, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Bir yerde veba çıktığını duyarsanız oraya girmeyiniz, bulunduğunuz yerde veba çıkmışsa oradan kaçarak ayrılmayınız.» Eğer bir beldede tâun (veba) varsa oraya girmeyiz. Çünkü oraya girmek nefsi tehlikeye atmaktır. Eğer bulunduğunuz yerde çıkarsa o hastalıktan kaçmak için beldemizi terk etmeyiz. Şüphesiz ki, sen Allah'ın kaderinden kaçsan da bir beldeye indiğinde, bu kaçış seni Allah'ın kaderinden hiç bir şekilde kurtaramaz. Çünkü Allah'ın kaza ve kaderinden ancak Allah'a kaçış vardır. Ancak tâun hastalığına sabredip ecrini bekleyen kişi şehitlik derecesine nail olmakla mutlu olur. Kişinin beldesine tâun isabet ettiğinde, insanın hayatı kendisi için değerli olduğundan tâundan korkup kaçmak ister. Ancak sabreder, orada kalır ve ecrini Allah'tan beklerse, başına ancak Allah ne takdir etmişse onun geleceğini bilirse ve bu hastalıktan ölürse, ona şehit sevabı yazılır. Bu, Allah -Azze ve Celle-'nin nimetindendir.